

బతుకమ్మ

15 సెప్టెంబర్ 2024

అంత్యియివాక్యం

లోపలి కమ్మల్లో..

కవర్ స్టోర్

ఒబ్జోన్ (ఆకాశ రక్త)

తల్లి గర్భంలోని
మాయపొరలా మనల్ని సంరక్షిస్తున్న
ఆ ఒబ్జోన్ పొరకు మన చేజేతులారా
చిల్లలు పెట్టేస్తున్నాం.
జది కచ్చితంగా మానవాథి
స్వయంకృతాపరాధమే!

8

7

సయా మార్ల్

14

ఒక నగరం - ఒక రైతు
ఆకుపచ్చ ప్రేమకథ

16 ▶ కథ..

24 ▶ జాయ
సేనాపతి..

31

ఈ సంచిక్కై వీచి
అభిప్రాయాలను
మాకు తెలియజేయండి.

అన్వోన్య దాంపత్యం

“అబ్బాయి! సై
అంటే సై, నువ్వుంటే
నువ్వునుకోడమే గాని
అరమరికలూ తెర
మరపులూ ఎరగం—
మేం మొగుడూ పెళ్ళా
లస్యుడే పెళ్ళిప్పల్కి
లోనే మర్చిపోయాం”

అత్తయ్య మాటలకి
అర్థం కానట్టు
చూశాను. ఆవిడ

పెదాల మీద చిన్న

నస్య మెదిలింది. “ఏపైందంటే... లగం కాగానే మమ్మల్ని
పర్లకీలో ఊరేగిస్తూ అమ్మవారి గుడికి తీసుకొశాంటే— దారి
మార్గంలో తన ముహుపర్యం కొంగకి ముడైయిన్న మూట
ఏప్పి పిడికెటు వేరుశక్కాయలు నా డోసిల్లో పోశాడు. నా
ఒట్టు రుఱులుంది. గండె తీసి యిచ్చినట్టిపీంచింది.

“చీమ చిను. బాపుంటాయ్. కాలాశ్చోవికి ఉంటాయిని
తెచ్చాను.” అనాడు. ఇంకా మీసమైనా రాలేదు— యా
అబ్బాయికి ఎంత దైర్ఘ్యం— అనుకున్నా. ఓం ప్రథమంగా
మా సాహసం అక్కడే మొదలైంది. వీడిపడో మంచివాడే.
పంచక తిమే రకం అని గురి కుదిరిది. డెబ్బు ఏప్పు
అయినా పల్లకీలో డొంగచాటుగా తిన్న శనక్కాయలు రుచి
ఇప్పటికీ నా నాలిక మీద ఉందిరా—” చిరునస్య చెమరిసట్ట
యంది.

ఒకసారి గాఢంగా శ్యాస పీల్చి నిబ్బరించుకుంది అత్తయ్య.

“ఎక్కడెక్కడో వున్న పిల్లల్ని పచ్చచీ చెట్లలో చూసుకో
వడం నేర్చించాడు మీ మావయ్య. ఇన్నేళ్ళ సాపసంలో
కావాల్సిన్ని కబుర్లు చెప్పాడు. ఉత్త పోచుకోలు కబుర్లు
కాదు. బతుక బరువు తగ్గించే ముక్కలు. నేను కానే పూనే
ప్రతి చెట్లలోనూ మీ మావయ్యని చూసుకోగలను. లక్కా
బంగారంలా కలిపించాయాం. బంగారం చూరించింది. ఇదిగో
కఁ లక్క ముద్ద మిగిలింది. ప్రమిదలేని వత్తి ఎన్నాశ్చుం
టుంది!” నా విష్టుక్కు అయిపోగానే నేనూ...” ఎక్కడు
వినిపించాయి.

“ఇన్నీ చెప్పి మరి మళ్ళీ ఎందుకు ఏడుస్తావు” అని
గెసిరాను. అత్తయ్య ఉలికిక్కపడి నాశేసి చూసి—

“మరి బతుకంటే అదేరా బటుద్దాయ్” అని బోసిగా
నవ్వింది.

• శ్రీరమణ ‘మిథున’ కథ నుంచి

